

**TÂLCUIRE**

Mare păcat socotește canonul acestea a intra vreun creștin în sinagoga iudeilor, sau a ereticilor, pentru ca să se roage. Că ce parte este credinciosului cu cel necredincios (II Corinteni: 6,15) după dumnezeiescul Apostol? Căci, dacă însuși iudeii intrând în sinagogile lor și jertfe făcând, fără de lege fac, fiind oprți afară de Ierusalim a aduce jertfă după lege (precum o mărturisește aceasta dumnezeiescul Iustin în dialogul cel către Trifon, Sozomen în Bisericeasca Istorie cartea 5 cap 21 și Hrisostom în cuvântul al 2-lea împotriva iudeilor), cu cât mai vârtos face fără de lege creștinul acela ce se roagă împreună cu răstignitorii lui Hristos. Dar și Biserica și adunarea ereticilor, ca una ce împotriva de dreptslăvitori cugetă, nu se cuvine a se cinsti, ci mai vârtos a se lepăda. Pentru aceasta și canonul acesta rânduiește, că, oricare cleric, sau mirean ar intra în sinagoga iudeilor, sau a ereticilor pentru rugă, clericul, ca unul ce foarte a păcătuit, să se caterisească împreună și să se afurisească, iar mireanul, numai să se afurisească, fiindcă, ca un mirean mai puțin a păcătuit de cât clericul, făcând-o aceasta, că a se caterisi fiind mirean nu se poate. Sau mai drept, precum alții tâlcuiesc, clericul cel ce ar intra în sinagoga să se roage, să se caterisească, iar mireanul să se afurisească.

**CANONUL 66**

Dacă vreun cleric în vreo gâlceavă lovind, și dintr-o lovitură omorând, să se caterisească pentru sumeția lui. Iar de va fi mirean să se afurisească.

(Sinod 6, can. 91; Ancira, can. 21, 22, 23; Epist. Atanasie; Vasilie, can. 2, 8, 11, 13, 33, 43, 52, 54, 56, 57; Grigorie, can. 5)

**TÂLCUIRE**

În canonul lor 27, dumnezeieștii Apostoli caterisesc pe clericii cei ce bat sau pe credincioșii ce au păcătuit, sau pe necredincioșii ce au nedreptățit, precum am zis în tâlcuirea aceluia. Iar în canonul acesta rânduiesc că, dacă vreun cleric în vreme de gâlceavă, ar lovi pe cineva cu o singură grea lovire, și din singură aceea l-ar omori, unul ca acesta să se caterisească;<sup>92</sup> Măcar că nu a lovit cu o singură grea lovire; măcar că nu a voit să-l omoare, ci pentru că s-a biruit de mânie, și s-a arătat semeț și obraznic, ridicând mâna și lovind, care lucru este oprit clericilor (las a zice pentru păcatul cel mare și de moarte al uciderii ce a făcut). Iar de va fi mirean cel ce a făcut ucidere ca aceasta, să se despartă de cuminecarea tainelor, și de la adunarea și Biserica credincioșilor.

**CANONUL 67**

Dacă cineva pe vreo fecioară nelogodită silind-o ar avea-o, să se afurisească; și să nu fie lui slobod a lua pe alta, ci pe aceea să o ție, pe care o a ales, măcar săracă de ar fi.

(Vasilie, can. 22, 23, 25, 26, 6)

**TÂLCUIRE**

Canonul acesta rânduiește, că oricare cu sila ar strica pe vreo fecioară, care nu este logodită cu altul, și o are pe ea în casa sa, să se afurisească pentru această silnică stricare. Și să nu aibă voie a-și lua altă muiere, ci pe aceea însăși, pe care singur el o a ales, și măcar de ar fi și de neam prost și săracă.

<sup>92</sup> Însemnează că deși acesta se caterisește numai, și nu se desparte de ruga celor credincioși și de Biserica, nu se iartă însă și a se împărtași cu dumnezeieștile Taine, împreună cu cei credincioși, până la vremea, ceea ce ar găsi de cuviință arhiereul, sau duhovnicescul lui părinte, precum am zis în tâlcuirea apostolescului canon 25.